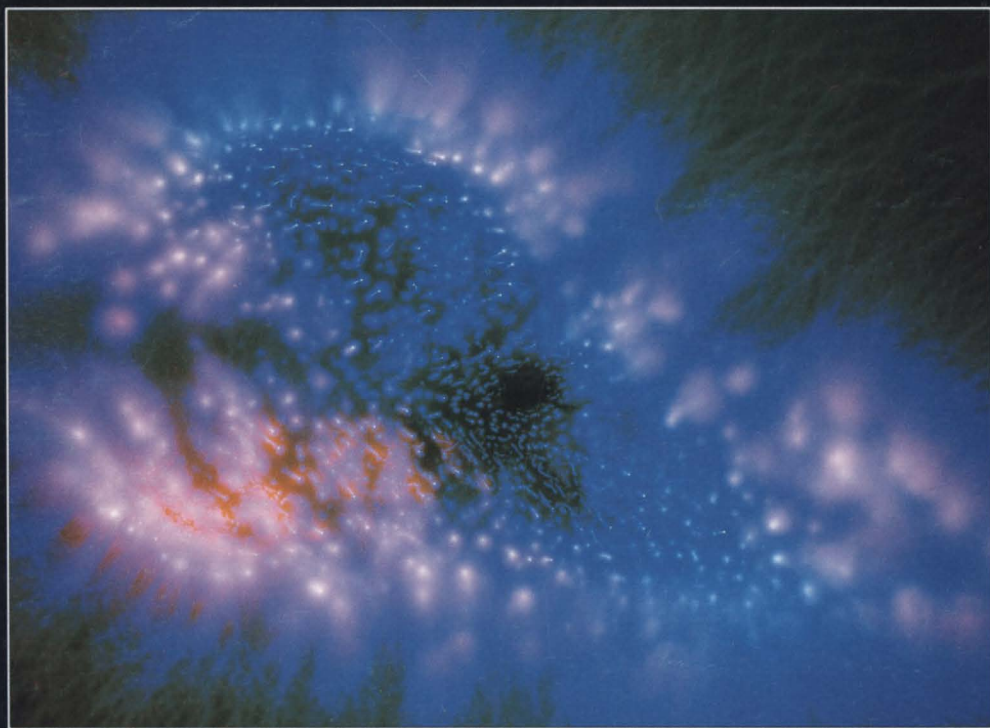

UFO INFORMATION

4/89
UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

UFO-INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.- 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare: Kjell Thörnlund. ☎ 013-171790

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson, Gassan Darwiche, Matti Knutti

I redaktionen: Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund

Möteslokal: Danmarksgatan 4 B kv. ☎ 013-126901

Postadress till UFO-Information: Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 100:- helår

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga **TECKNARE** och **ÖVERSÄTTARE** för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information Box 9109, 580 09 Linköping UFO-Information utkommer oregelbundet med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Jubileumsnummer

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta Svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 år". Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt. Eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information

UFO en handledning

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättningar, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförskämt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

ISSN 0346-3540

Intresset för UFO växer

Nr 4-1989

Intresset för UFO har ökat avsevärt sedan W.Striebers böcker lästs av tusentals Svenskar. Nu har det i rask takt kommit andra böcker (Se sid 30) som vill rida på Whitley's våg. Det är inte fel att i dessa sammanhang göra på det viset. UFO-problemet har haft svårt att få uppmärksamhet i Sverige och om man inte sprider sitt frö när vinden blåser så får man heller inget mjöl i påsen. Innehållet i de böcker som har kommit ut kan givetvis stötas och blötas i fråga om vetenskapligt värde osv. men, om vi ska kunna få igång en seriös debatt om UFO-saken så måste först och främst fakta, åsikter och frågeställningar finnas. Svensk UFO-logi har allt detta. Nu fattas bara att den stora massan där ute får ta del av vår kunskap och erfarenhet, sen går maskineriet av sig självt. Då är dessa böcker plötsligt av ett stort värde. Förr har vi alltid stött på patrull när vi skall förklara ett UFO-fenomen, men nu VILL kanal 1, TV 2, Riskradion, Lokala TV och radiokanaler, skvallerverposten, dagspress och kvällspress komma på intervju. De ifrågasätter inte ens trovärdigheten längre. (skumt va! eller?) Nu har vi UFO-loger faktiskt en chans att komma till tals men vi måste samtidigt vara försiktiga för i den här världen kan den minsta lilla feltolkning bli katastrofal. Okunnighet präglar de flesta grupper av skeptiker idag så vår uppgift måste med stark front bli "INFORMATION". Vi måste informera alla om hur allvarligt vi ser på UFO-frågan och inte gömma undan fakta i datorer eller dammiga hyllor längre. Tiden har på något sätt blivit mogen nu. Det känns att en nydaning är på väg. Har jag fel?

Vi på redaktionen vill tacka för det gångna året och hoppas att ni alla fortsätter att prenumerera för som jag sa tidigare så är saker på gång och ni får nyheterna här i UFO-Information. Och glöm ej att ett nyvaknat intresse är på uppgång.

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR FRÅN

Kjell, Sören, Tommy, Lennart, Håkan, mfl.

INNEHÅLL

Den "flygande mannen".	Sid 4
Villa Radicchia-fallet.	Sid 8
Ovanlig besökare.	Sid 15
Landet runt.	Sid 16
Tyckt och tryckt.	Sid 19
Kinesisk UFO-rapport från 1000-talet	Sid 21
Osynliga barriärer	Sid 22
En händelse sommaren 1965	Sid 28
Nytt på bokfronten	Sid 30

DEN "FLYGANDE MANNEN" I CASTELLEALE, ITALIEN av Gianfranco Lollino

Denna märkliga händelse inträffade i november 1974 i en liten by bestående av endast ett fåtal hus, Case di Mordano, nära byn Castelleale, vilken ligger långt ute i landsbygden i Romagna-provinsen i norra Italien. Ögonvittnet var en kvinna som var 42 år gammal vid tiden för händelsen vid namn Giovanna Sensoli. Signorina Sensoli, vars adress är Case Mordano 5, Castelleale, har ingen skolbakgrund och är analfabet, samt är dotter i en bondefamilj. (Men hon är emellertid vid god hälsa och har utmärkt syn).

Fallet har upprepade gånger och ingående undersökts av mig under en lång tidsperiod, omfattande flera återbesök på platsen, inte enbart på grund av den intressanta naturen hos själva historien, utan också på grund av det faktum att flera otrevliga händelser, däribland ett flertal dödsfall drabbat familjen Sensoli under den period vi undersökte fallet (1976-1983).

Vår första intervju med Giovanna Sensoli går faktiskt tillbaka till november 1976, då vi ännu kunde säkra en bandad inspelning av händelsen. Det var emellertid inget tillfredsställande band, vilket vi upptäckte i sinom tid, beroende på antalet förbryllande röster som hördes på det samt misslyckandet i att utarbeta en ordentlig redogörelse. Jag hade dessutom några vänner med mig vid det tillfället, vilka trots ett tillräckligt intresse, ej bidrog till att få en bra inspelning.

BERÄTTELSEN

Detta är historien:-

"Det var omkring kl 17.30 en dag i mitten av november 1974. Min vana trogen skötte jag djuren på gården då jag greps av deras märkliga beteende. Kycklingar och kaniner rusade runt som skräckslagna och gömde sig i varje vrå den kunde hitta. Jag tittade mig runt för att se vad som var på gång och upptäckte att några av fjäderfäna tittade uppåt. Så instinktivt gjorde jag detsamma. Jag såg då till min stora häpnad en 'man' som hängde i luften i trädtoppshöjd och ca fyra meter från mig. Denne satt på en låda som gungade hit och dit och tittade sig omkring som om han letade efter något.

"Han var stor - ca 2 m lång - och var iklädd en mycket glänsande dräkt i ett stycke med gröna, röda och vita märken och bar ett par skidstövlar med fyrkantig tå och häl.

"Hans ansikte verkade mörkt, men en hjälm med visir täckte det och jag lyckades endast se hans ögon, som mer eller mindre liknade våra, och faktum är att vi tittade på varandra en kort stund.

"Nå, denne man hängde där i luften ovanför huset och gungade hit och dit, med en fot nedsträckt mot hus-taket som om han ville stödja sig mot det. Från "lådan" (som var ca 50 cm djup och ungefär lika bred - jag vet inte hur lång -) stack en stång ut, en stång med färgade ränder. Det måste ha varit styrhandtaget till motorn och det utsände ett högt brummande som jag tydligt kunde höra.

"Något förvirrad vid synen ropade jag flera gånger åt min mor, men hon

svarade ej med detsamma. Under tiden, kanske på grund av mina rop, hade mannen sakta rört sig österut över vårt loggolvsområde, som är 20 m brett. Jag gick iväg i samma riktning och när jag tittade i samma riktning som mannen, såg jag ett mycket starkt ljus, stort som fullmånen, komma från norr och sakta röra sig åt öster.

"Så snart jag fick syn på det, träffades jag av en värmevåg. Och trots att det förekom en del dimma vid tillfället, lystes hela området, huset och loggolvet, upp mycket starkt några sekunder som klart dagsljus.

"Efter att ha passerat över loggolvet, stannade mannen upp ovanför en höstack med platt topp, som om han ämnade landa på den. Jag närmade mig honom ännu en gång, förbryllad av hans obegripliga gester, och ytterligare en gång stirrade vi på varandra, denna gång på ett avstånd av ca tre meter (detta var höstackens höjd).

"Några sekunder senare avlägsnade han sig i ostlig riktning och det där ljuset följde efter honom en bit bakom.

"Lite över en kilometer eller så i den riktningen ligger den lilla kyrkogården i San Clemente, på en kulle. Jag såg de två föremålen - mannen och ljuset - cirkla flera varv runt kyrkogården och stanna upp några sekunder ovanför den. Under tiden hade min mor kommit ut och jag visade henne var hon skulle titta, men hon kände ju inte till vad som hänt och sade bara: "Det måste vara en fallskärmshoppare!" Hon kunde bara urskilja något i fjärran, men tyvärr ej i stånd att se några detaljer som

kunde bekräfta mitt vittnesmål.

"Jag såg inte ljuset någon mer gång, men mannen måste säkert ha gått ned på kyrkogården och tillbringat natten där.

"Det hela varade i omkring femton minuter."

Denna redogörelse skrevs ej under av Giovanna Sensoli, trots alla mina försäkringar om mina goda avsikter, på grund av att hon fruktade senare återverkan av dåligt slag.

Jag fick först höra talas om detta fall av min vän Giuliano Tonini, vars hustru, tillsammans med sina släktingar, redan varit bekant med familjen Sensoli en lång tid.

Detta var år 1976 och jag gjorde min bandinspelning med Giovanna Sensoli några månader senare, i november 1976, två år efter händelsen.

Det var en eftermiddag under druvskördeperioden 1976, när vi befann oss hos familjen Sensoli, som Giovanna beslutade sig för att berätta sin historia för mig. Detta kan ha berott på en önskan att delge någon sin hemlighet, eller också var det kanske så att hon drevs till det av något samtal eller av något hon hade hört. (Medlemmar av Toninis hustrus familj försökte senare höra henne för att ta reda på vad det var som fick henne att "tala", men de kom ingen vart. Allt som de lyckades komma fram till i sina diskussioner i saken, var att de alla var överens om att Giovanna Sensolis historia var genuin - samt även skrämmande. Dessutom försäkrade familjen Tonini, vars alla medlemmar känt Giovanna i flera år, att hon var fullständigt pålitlig och seriös).

YTTERLIGARE UNDERSÖKNINGAR

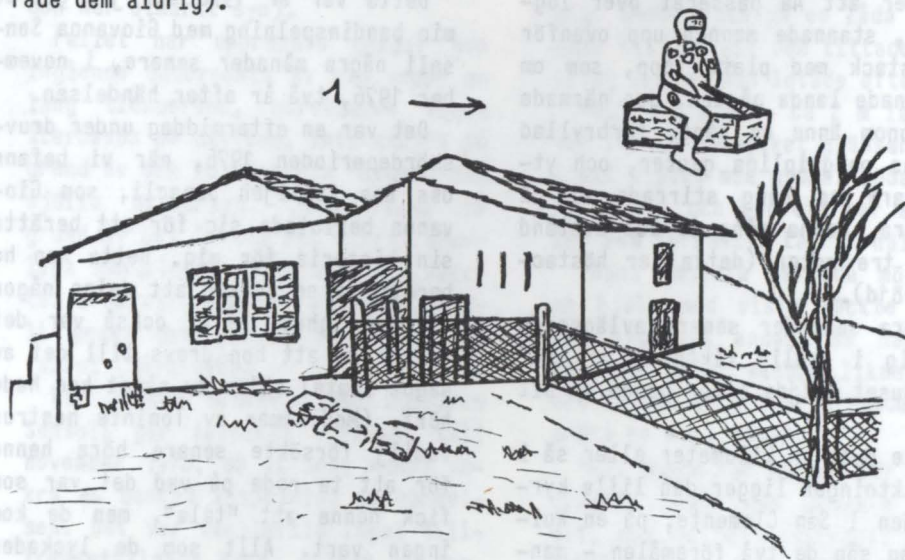
Efter att ha gjort min bandinspel-

ning av Giovannas historia och lyssnat på den, kände jag mig otillfredsställd med den som otillräckligt bra bevis, och på vintern 1978 beslutade jag mig för att hålla en serie färskta intervjuer med henne, men utan bandspelare då jag märkt en viss rädsla och motsträvighet hos henne. Detta kom också till stånd, den 15 augusti 1980.

(Bifogade skiss gjordes efter denna intervju den 15 augusti 1980, och senare bad vi Giovanna ge oss svar på ett antal ytterligare specifika frågor som hade varit oss till hjälp vid iordningställandet av en mycket noggrannare teckning. Men hon besvarade dem aldrig).

Vid mitt senaste besök (maj 1983) lyckades jag ej träffa Signorina Giovanna, då hon var ute och arbetade på åkern. Men hennes far, som är rullstolsbunden efter att ha fått bägge benen amputerade, påstod att han inte kände igen mig längre och ropade på sina grannar för att få dessa att köra bort mig.

Jag förklarade mitt läge och gav upplysningar om den fotografiska utrustningen, som skrämde hennes far så mycket. Endast då fick jag slutligen veta hur Giovanna hörts skrika vid tiden för iakttagelsen i november 1974, samt höra detaljerna i hennes första redogörelse för när-

DEN "FLYGANDE MANNEN"

Sedan drabbades, som vi tidigare uppgivit, familjen Sensoli av mycket allvarliga olyckor mellan 1980 och 1983, och det blev omöjligt för mig att tränga djupare med våra undersökningar. Jag kom att besöka Castelleale igen i juni 1982 och i maj 1983, men endast för att ta några fotografier.

kontakten, som den hade berättats för dem några veckor senare.

Tyvärr orsakade deras fruktan att avslöja ovanliga detaljer - vilken fått dem att hålla tyst eller hålla sig gömda under mina besök, samt även kanske den långa tid som flutit - att mycket lite tillfördes fallet. De bekräftade emellertid

flera detaljer med sin beskrivning av den "flygande mannen" helt i överensstämmelse med vad Giovanna själv uppgivit.

UTTALANDE AV GRANNE

Jag presenterar nedan vad jag lyckades ta reda på under detta mitt sista besök i maj 1983. Talaren är en av grannarna i huset, som pratar med mig i sällskap av sin fru och en annan kvinna som hade rusat ut när hon hörde Giovannas far ropa:-

"Giovanna berättade att hon en kväll, när hon såg till kycklingarna på gården, såg en ganska stor man komma flygande över och sätta en fot på taket till huset. Han satt på en sits eller låda. Jag minns inte detaljerna så noga. Han var iklädd en overall täckt med färgade märken och en hjälm täckte hans ansikte. Jag minns att hon talade om "stora ögon" och två stora "kotänder" som stack ut nedanför visiret på hjälmen, vilket skrämde henne ofantligt. Den kvällen, på vintern 1975 eller 1976, vi minns inte exakt när, hörde vi Giovanna ropa på någon i sin familj, kanske sin mor, och bad henne komma ut, men själva såg vi ingenting.

Det var först en vecka senare som hon berättade det jag just berättat för dig!"

(Trots historiens otroliga natur, säger grannarna att de alla trodde på Giovanna, som de alla anser vara trovärdig).

De olika aspekterna i detta fall ger upphov till ett antal ytterst intressanta hänsynstaganden angående ögonvittnets sociokulturella ram och bakgrund.

Om det under en UFologisk undersökning kommer in påverkan från massmedia och annat håll, som kan

förvränga varje del av ett vittnesmål, spelar allt en bestämd och avgörande roll, **DÄRFÖR ÄR DET MIN UPPFATTNING ATT VI HÄR I DENNA AFFÄR I CASTELLEALE HAR ATT GÖRA MED ETT FULLSTÄNDIGT "OFÖRORENAT FALL".**

Låt oss bara betrakta några få aspekter. Bondeliv, sådant det är i alla sina aspekter, strikt bundet till astronomiska och meteorologiska cykler i lantbruksåret, gå upp tidigt vid soluppgången och gå och lägga sig vid solnedgången; plus den rådande analfabetismen beroende på sociala betingelser och det krävande arbetslivet; den ytterliga och totala frånvaron av alla dessa kulturella skönhetsvärden som är oss så värdefulla: allt detta gör det alldeles omöjligt att tänka sig någon form av överlagat bedrägeri å Giovanna Sensolis sida. Jag anser att egenheterna som ingår i fallet och även de UFologiska elementen i det är sådana att de inte spontant kan ha uppstått hos Giovanna Sensolis tankevärld.

Naturligtvis kan ingen absolut garantera att något eller någon vid något tillfälle längs vägen inte kunnat tidigare påverka Giovanna Sensoli så pass att hon aldrig uppvisade några som helst motsägelser i detaljerna i sin berättelse under en tidsperiod på åtta år, men om vi betraktar de rent tekniska element som förekommer i fallet ser vi att dessa är ganska många - speciellt då dessa beskrivits av Giovanna som är fullständigt ovan vid sådana ting.

En annan intressant aspekt, som är värd att notera, är den typ av tolkning som Giovanna själv lägger på denna affär. Faktum är att denna representerar en fullständig bekräft-

telse på de sociologiska betydelser som vi redan behandlat ovan.

På frågan: "Och vad tror du **själv** om allt detta?", säger Giovanna med övertygelse:-

"Bägge två (den 'flygande mannen' och det ljus som följde efter honom) gick ned på kyrkogården och stannade där hela natten."

Nåväl - en "spiritualistisk" förklaring (om vi nu kan kalla den så) är ingalunda något nytt i UFO-arkiven, och den kommer verkligen inte som någon överraskning för oss. Jag vill också peka på det nära sambandet mellan ögonvittnets vittnesmål och alla dessa typiskt religiösa traditioner och förutfattade meningar som fortfarande präglar livet på den italienska landsbygden. Vi avser ej att peka på några slutsatser utan endast stryka under det intryck av **absolut god tro** som var med mig ge-

Översättning: T. Sören Andersson

VILLA RADICCHIA-FALLET av Pier Luigi Sani (C.U.N.)

DATUM: Tisdagen den 9 okt. 1984.

TIDPUNKT: Omkring kl 03.30.

PLATS: En villa på landet, "LA RADICCHIA", Via Tassaia 1, ca 3 km från byn Polcanto i Borgo S. Lorenzos kommun. Polcanto ligger omkring 15 km nord-nordost om Firenze (Firenze = Florens).

VITNE: Signor Isidoro Ferri, 46 år och gift; två barn; yrke: uppsyningsman och arrendator. Skolgång: utgången folkskola.

VÄDERLEKSFÖRHÅLLANDEN: Klar himmel, vindstilla. Månen var nästan full under natten från den 8 till 9

nom alla mina möten med Giovanna Sensoli.

Det är riktigt att det hos individer som är speciellt lagda åt det hållet kan existera ett behov av att "se" vissa specifika ting, i synnerhet då detta innehåller en konditionering som jag vill klassificera som "religiös". Men det är också riktigt att fenomenet i dylika fall allmänt förklaras utifrån ett annat, mer strikt "spiritualistiskt" synsätt.

ANMÄRKNING AV FSR:s RED. Hur egenomlig denna historia än må låta, så kommer den som studerar vårt ämne att hitta många snarlika på flera punkter, om han vadar genom all den mängd material som samlats ihop under de senaste fyrtio åren.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 32, NO.4, 1987.

oktober (fullmåne den 10 oktober). Enligt det astrofysiska observatoriet i Arcetri hade månen gått upp kl 17.27 den 8:e och nått sin högsta punkt över horisonten kl 23.27 den natten, och den gick ned kl 04.32 den 9 oktober.

FENOMENET

Måndagskvällen den 8 oktober 1984 hade Signor Isidoro Ferri gått och lagt sig tidigt ca 21.30, som han brukade göra. Bredvid honom, till vänster låg hans tolvårige son Luciano. Hans hustru, Maria, låg och sov i ett annat sovrum med deras tret-

tonåriga dotter Annamaria som drabbats av en lindrig form av influensa.

Paret Ferris säng står längs rummets längsta vägg, med foten mot rummets enda fönster. Sovrummet ligger på bottenvåningen och i norra delen av huset. Det lilla fönstret består av två rutor. Fönsterfördjupningen är 83 cm hög och 70 cm bred. Karmen befinner sig 96 cm ovanför golvet. Sängens höjd ovanför golvet är 65 cm, vilket innebär att den som ligger i sängen har sitt huvud mer eller mindre i samma höjd som fönsterkarmen och sålunda har utsikt över en del av fältet på andra sidan vägen och mittemot huset. Det finns inga yttre fönsterluckor, men väl inre sådana vilka Signor Ferri emellertid av gammal vana aldrig stänger på kvällen. Det finns också gardiner.

Vittnet uppger att han är djupsovare, men på natten den 8/9 oktober väcktes han av något ovanligt. Detta inträffade omkring kl 03.00. (Han slöt sig till detta från det faktum att han strax efter sin iakttagelse kastade en blick på klockan, och den var då 03.40).

Orsaken till denna störning av hans sömn var en ljusstråle som kom in genom fönsterrutorna och träffade honom rakt i ögonen. Fortfarande i liggande ställning tittade han instinktivt mot fönstret och fick då, på toppen av den branta slutningen bortom vägen (Via Tassaia) syn på en mörk människogestalt. Denne utsände från en punkt i pannan en lysande stråle (som strålen från en ficklampa), vilken var riktad rakt mot fönstret och hans ögon. Ferri var oförmögen att lämna några detaljer på

den "männskliga gestalten", utan minns endast en svart silhuett, uppriktstående med armarna utmed sidorna, med en längd som ej är möjlig att bedöma och en ganska kraftig kroppsbyggnad. Den enda framträdande detaljen var "strålkastaren" som lyste i pannan. Allt som allt varade visionen inte längre än "bråkdelen av en sekund". Faktum är att han bara tänkt för sig själv "Det måste vara en tjuvskytt" då den människoliknande gestalten och ljusstrålen försvann. Sedan syntes plötsligt ett ljusfenomen något till höger, vilket han först tog för att vara en "brand". "De sätter eld på mitt skjul", tänkte han för sig själv, ty den förmodade "branden" uppstod direkt i den riktning där det lilla träskjulet som han använder för att förvara hö i befinner sig, ca tio eller tjugo meter bakom den plats på slutningen där den människoliknande gestalten hade stått. Han avfärdade emellertid snabbt tanken att det var en "brasa", eftersom han ej kunde se varken rök eller gnistor. Dessutom hade denna "eld" ett antal märkliga särdrag: den var 'stillastående' (i betydelsen att ingen uppåtgående spiralrörelse av flammor fanns att se), och den hade en 'rosa' färgnyans och bestod av tre lysande "strålar" eller lågor som strömmade ned mot marken och verkade utsändas från ett slags vågrät "mörk linje" ovanför och till höger om vilken han inte kunde se någonting på grund av några trädgrenar som skymde sikten. De tre lysande "strålarna" liknade "ljuskoner" med skarpa konturer och var avbrutna, liksom stympade, innan de träffade marken. De två sidostrålarna böjde av en aning utåt i för-

hållande till den i mitten.

Denna andra fas av iakttagelsen var enligt Ferri den längsta och varade i flera minuter. Medan han fortfarande låg där i sängen, försökte han förgäves finna en vettig förklaring på det han såg.

Sedan, plötsligt, "slocknade" "elden" och omedelbart därefter inledes den mest spektakulära och skrämmande fasen av iakttagelsen: från den plats där "elden" först verkade befinna sig, eller kanske från den punkt där de tre "ljuspelarna" hade utgått (den mörka vågräta linjen), började ett stort, bländande, intensivt vitt ljus som i en nedåtgående bana (sluttningen där fenomenet uppträdde ligger högre än villan) obevekligt "avancerade" mot huset, lysa upp området som mitt på dagen (men, säger Ferri, "att säga 'dagsljus' är inte tillräckligt!"). När strålen träffade framsidan på villan, trängde den genom fönsterrutorna och översvämde hela rummet i sin tur. I det ögonblicket blev Ferri rädd: han kände en klump i halsen och upplevde feberheta i ansiktet (kanske beroende på sinnesrörelse). Han har beskrivit det märkliga ljuset som "intermittent", men har inte kunnat klargöra den exakta betydelsen hos detta uttryck. Hypotetiskt kan man kanske anse att ljuset kan ha rört sig fram och åter i sidled, eller alternativt ha pulserat. Flera gånger, säger Ferri, var han tvungen att vända bort ansiktet eller skugga det i syfte att skydda ögonen, vilket antyder att ljuset just träffade honom i intermittenta vågor.

Ferri beslutade sig för att stiga upp och gå fram till fönstret, men lyckades ej med detta; när han be-

fann sig ca en halv meter från karmen, kände han sig bokstavligen paralyserad, oförmögen att varken röra sig eller skrika. Han har inte funnit det möjligt att säga huruvida denna effekt berodde på ljuset eller skräcken, ej heller hur länge han stod där fastfrusen: möjligtvis var det några få sekunder. Sedan började ljuset "dra sig tillbaka": han har beskrivit detta som långsamt "sugits tillbaka" mot samma punkt från vilket det utsänts.

Endast då fick Ferri tillbaka kontrollen av sina rörelser och han kunde gå fram till fönstret. Han lutade sig en aning framåt, stödde händerna mot karmen och kunde, genom glaset (han öppnade aldrig fönstret) betrakta den sista fasen av "återabsorberingen" av ljuset. Ljuset hade knappt hunnit "sugas tillbaka" och försvinna som ljuset på en TV-skärm då denna stängs av, förrän en "klart lysande sfär" av en starkt röd färg och en helt slät yta dök upp på samma plats på sluttningen. Ferri kunde inte säkert säga hur stor den kan ha varit och menade att den kan ha varit ca två eller tre meter bred.

Ordet "sfär" som användes av Ferri visade sig senare vara felaktigt: ty när han gjorde skissen på vad han hade sett, ritade han ett **linsformat** föremål och inte något sfäriskt. Termen "sfär" antyddes av avrundningen hos den övre delen på föremålet. Dessutom måste man erkänna att utsikten från fönstret mot sluttningen delvis skymmes av grenar på träd som växer i hagen och på sluttningen; därför kunde vittnet endast se de olika faserna hos fenomenet genom små luckor i lövverket. Följaktligen skulle det vara tillåtligt för oss

att förmoda att när "sfären" dök upp, så såg han egentligen en rund struktur som delvis doldes av trädgrenarna.

Han hade besvär med ögonen när han tittade på "sfären": dess skarpa, röda sken var så intensivt att det var outhärdligt. Det märkliga med det var att detta ljussken **inte spreds ut runtomkring**; med andra ord lyste det inte upp omgivningarna, utan snarare, så att säga, stannade kvar innanför det ytterst klart avgränsade föremålets konturer.

Synen av "sfären" varade endast några sekunder: nästan omedelbart höjde sig farkosten och flög iväg i en lutande bana mot väst-sydväst (ungefär i riktning mot Vaglia). Den färdades uppför sluttningen till kullen mittemot villan och försvann till sist bortom dess krön. Medan den startade och lyfte, fick Ferri intrycket av att trädens bladförsedda grenar närmast honom skakade som av effekten från en kraftig vindpust. Ljud: inget alls. Han har i stället sagt att det rädde en **stor, sällsynt tystnad** under hela iakttagelsen. **Inte ens hans vakthund, en schäfer, hade skällt ens en enda gång...**

Efter att iakttagelsen gått mot sitt slut förblev Ferri förstened i några sekunder innan han återhämtade sig något. Hans första tanke var att titta på klockan: den visade på 03.40. Det har inte varit möjligt att fastställa fenomenets exakta varaktighet; men det går emellertid att uppskatta den till ungefär fem minuter.

Hans son Luciano hade fortsatt att sova djupt, med huvudet insvept i lakanen. Han hade inte märkt någon-

ting. Ferri beslutade sig för att inte väcka honom, och ej heller väcka sin hustru som låg och sov med dottern i en annan del av huset, och som tydligen inte heller varit medveten om något märkligt. Ferri är oförmögen att förklara anledningen till detta beslut. Han sade att han gick och lade sig igen, men var inte i stånd att somna om.

Han gick upp nästa morgon, strax efter kl 06.00, och först då berättade han för sin fru vad han hade sett på natten. Signora Maria Ferri var först skeptisk men förstod efter hand att hennes man inte ljög och blev imponerad. Ferri gick ut och bort till sluttningen där fenomenet hade uppträtt: men han lade inte märke till något ovanligt där. Träskjulet var intakt, och ingensans på marken runtomkring fanns det några tecken efter någon brasa. Omkring kl 19.30 träffade han en vän, en viss Benito Farcilli, pensionerad poliskommissarie, som nu arbetar som viltvårdare på La Radic-chias egendomar och odlar grönsaker i närheten. Ferri berättade för honom vad han hade sett och Farcilli uppmanade honom att rapportera händelsen till Carabinieri (gendarmeriet).

Så strax efter kl 08.00 åkte Ferri faktiskt till Borgo S. Lorenzo och avlämnade sitt vittnesmål på ortens Carabinieri-station. Kl 12.45 anlände brigadchef Gerardo Ferrentino tillsammans med en korpral för att utföra en första undersökning på platsen. Kl 15.00 återvände han igen, nu tillsammans med två uniformerade polismän och en man i civila kläder som uppträdde som om han var deras "chef". Det var han som upp-

täckte avtrycken; tre hål placerade i triangel på en äng på toppen av sluttningen, endast några meter bortom den plats där Ferri sett den människoliknande gestalten. Efter att ha slutfört sina på-platsen-undersökningar och utfrågningar lämnade poliserna platsen och bad Ferri komma till Borgo S. Lorenzo på eftermiddagen för att skriva under sin redogörelse. Detta skedde kl 17.30 i närvaro av Carabinieri-major Sebastiano Anzà på polisstationen i Borgo S. Lorenzo.

AVTRYCKEN

Märkena - eller de förmodade avtrycken - bekräftades av en grupp fältforskare från C.U.N., Messrs Sanni, Boncompagni och Ricci, när vi åkte dit för att ta en titt på landningsplatsen på torsdagseftermiddagen den 11 oktober, dvs ca 60 timmar efter händelsen.

Uppe på ängen, bortom sluttningen,

VARELSEN VID "VILLA RADICCHIA"

på ett avstånd av ca 66 m från villans framsida, fanns tre fördjupningar av halvklotform (diameter ca 10 cm, djup ca 3 cm), placerade i hörnen på en hypotetisk, rätvinklig triangel. I två av dessa avtryck, de djupaste, låg i en linje i riktning

mot villan och bildade en av triangelns kortare sidor, 1,86 m lång. Det tredje avtrycket, mindre synligt, låg längre åt vänster (sett om man står med ryggen mot villan) och låg 1,83 m från sin granne, vilket ger oss en "hypotenusa" på 2,60 m.

Den inre ytan hos varje avtryck såg ut som om den "slätpolerats" genom effekten av ett kraftigt tryck som utövats på marken av en slät, rund kropp; inuti varje avtryck kunde man se gräsblad och småstenar så sammanpressade i hålets botten att de såg ut att vara "stampade".

Gräset på ängen innanför triangelns omkrets (vi åsyftar fortfarande den 11 oktober) var något böjt i förhållande till gräset runtomkring. Ferri sade att två dagar tidigare, när Carabinieri var där, var denna effekt på gräset ännu mer påtaglig. Denna detalj har bekräftats av Carabinieri, som å andra sidan inte fäste så stor betydelse vid detta eftersom liknande områden med böjt gräs fanns även på andra ställen på ängen. Det bör nämnas att det regnade (duggregn) på torsdagseftermiddagen den 11 oktober, och att det också hade regnat föregående dag.

Den 12 och 13 oktober besöktes platsen av Pratos UFO-forskningsgrupp, ledd av Siro Menicucci. De undersökte avtrycken på landningsplatsen med en Geigerräknare och en magnetometer. Resultaten av deras instrumentaltester var helt negativa. Ingen anomali upptäcktes varken i fråga om radioaktivitet eller i fråga om magnetism.

Ytterligare en viktig sak: märkligt nog var det grundaste hålet beläget något lägre än de övriga två. Ty logiskt nog borde det ha varit

tvärtom, nämligen att detta hål varit djupare.

PÅVERKAN PÅ ÖGONVITNET

Enligt hans eget erkännande förblev Ferri psykologiskt förvirrad av händelsen och alla de som han varit i kontakt med och som talat med honom under dagarna som följde har själva kunnat konstatera detta. Signor Farcilli, som träffade honom på morgonen samma dag, den 9 oktober, har uppgivit (telefonintervju den 13 november) att han märkte att Ferri befann sig i ett riktigt veritabelt tillstånd av, som han uttryckte sig, av "förvirring". Carabinieri, som genomförde undersökningarna samma dag, kunde i sin tur också bekräfta detta. Vid tillfället för vår egen första på-platsen-inspektion (den 11 oktober) kunde vi själva konstatera att mannen fortfarande var överväldigad av oerhörd emotionell spänning. Han kom långsamt över chocken: först när vi besökte platsen för sista gången (den 5 november) - det vill säga nästan en månad sedan vi träffat honom för första gången - märkte vi att han befann sig i ett normalt psykologiskt tillstånd.

Under de första tre eller fyra dagarna efter tilldragelsen, hade vittnet problem med synen i formen av irritation och rödögdhet. Detta besvär, som Ferri alltid hänfört till effekten av att han tittat på den "lysande sfären", var speciellt påtagligt den 9 oktober, dvs under timmarna som omedelbart följde efter iakttagelsen. Farcilli och Carabinieri bekräftade detta. Ferri ansåg det emellertid inte nödvändigt att söka läkare och behandlade sig själv med ögondroppar som han hade i huset. På torsdagen, den 11 oktober,

★ ★ ★ SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-.

Beställ provex. Kr 10:--.
Postgiro 475522-9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

såg vi att hans ögon fortfarande var något röda, men som han själv sade oss, hade de nästan blivit bra då. När vi frågade honom om han råkat ut för några andra fysiologiska besvär (matsmältningsproblem, illamående, etc.), förnekade han detta bestämt.

PÅVERKAN PÅ HUNDEN

Som tidigare uppgivits skällde vakthunden vid villan inte en enda gång under iakttagelsen. Det är här av särskild vikt att djuret på nätterna sover i en hundkoja som ligger mitt på ängen framför villan, samt att ingången till kojans vetter rakt mot den plats där fenomenet ägde rum. Det är därför otänkbart att hunden inte skulle ha sett det, samt mycket märkligt att den inte reagerade genom att skälla. Enligt försäkran från Ferri och dennes familj, skäller hunden faktiskt **alltid** på främlingar, samt vägrar att låta sig bli klappad av någon som den inte känner. Hans beteende under natten för iakttagelsen och under ytterligare fjorton dagar var otypiskt: ty han låg hopkrupen i sin koja nästan hela tiden, sorgsen och kuvad, skällde inte längre på någon och - ännu mer ovanligt - lät sig bli klappad av **vem som helst** utan att protestera (vi klappade honom själva på eftermiddagen den 11 oktober). Och till sist: hunden vägrade att överhuvud taget äta något under flera dagar efter datum för iakttagelsen.

INDIREKTA BEVIS

Signor Isidoro Ferri var det enda vittnet till fenomenet som inträffade vid **"La Radicchia"**, men under de första dagsljustimmarna den 9 oktober 1984 observerade andra personer något ovanligt på natthimlen, antin-

gen i själva Polcanto-regionen eller på platser inom en radie på inte mer än femton kilometer norr om Firenze.

Omkring kl 00.40 den 9 oktober färdades t.ex. Emanuele Peris, en 21-årig man, på sin scooter på Via Pratese de Sesto Fiorentino, mot sitt hem i Prato, med sin vän Franco Marino på passagerardynan. När de anlände till Calenzano (ca 6 km nordväst om Firenze), fick han till höger om sig (dvs mot nordväst, i riktning åt Monte Morello) syn på en rund lysande kropp av fullmånens skenbara storlek på låg höjd över hustaken. Häpen pekade han ut den åt sin kamrat, körde in vid vägkanten och stängde av motorn för att kunna ta en god titt på fenomenet.

Föremålet hade en klart ljusblå kant och en kärna vars övre del var mörkblå och nedre del gulaktig. Efter att ha stått stilla en stund började föremålet utföra olika rörelser, skiftade läge, stannade upp igen och ändrade form flera gånger, från fullmåneutseendet i början och fyra gånger till en stjärnliknande form. Iakttagelsen varade i omkring sju minuter. Slutligen försvann föremålet mot sydost, i riktning åt Firenze, från sitt senaste läge till vänster om landsvägen.

Omkring kl 01.30 på natten sågs en "röd blix" vid en plats kallad Mulinaccio, på Via Faentina ca en kilometer söder om Polcanto. Observatören var en dam som är föreståndarinna på ortens bar. Innan hon stängde för natten gick hon ut med en påse sopor. "Blixten" syntes plötsligt i nordväst, precis i riktning mot **"La Radicchia"** (som fågelvägen ligger ca fem kilometer från Mulinaccio). Damen fäste ingen vikt

vid sin iakttagelse och gick lugnt in i huset igen.

Det viktigaste indirekta beviset är emellertid (så tillvida att det verkar bekräfta Ferris redogörelse **på ett avgörande sätt**) den rapport som lämnats av familjen Wiechmann, som bor vid Via Tassala i närheten av **"La Radicchia"**, faktiskt endast några hundra meter från denna villa. Signor Vittorio Wiechmann, som intervjuades av oss i telefon, berättade att hans fru och hans mor väck-

Översättning: T. Sören Andersson

0:0:0:0:0:0:0

OVANLIG BESÖKARE!

Var befann sig Dan Koehler den 19 augusti 1973?

Mr Koehler är den längsta mannen i Förenta Staterna, med en längd på 2,45 m. Men vid 20.00-tiden den varma sommarkvällen den 19 augusti 1973 promenerade någon som var ännu längre längs huvudgatan i den lilla byn Buffalo Mills, Pennsylvania. Vem han nu än var, så verkade han vara åtminstone 2,70 m lång och såg hur mänsklig ut som helst, med undantag av kläderna som hade ett mycket ovanligt snitt och var tillverkade i ett märkligt skimrande material. Då han passerade längs gatan stängdes dörrar i panik och ängsliga ögon plirade fram genom neddragna rullgardiner. Hans mörka, genomträngande blick förstenade förvånade fotgängare i byn medan han helt obekymrat promenerade förbi, och hans långa ben verkade nästan inte vidröra marken.

tes på natten den 9 oktober av ett kraftigt ljussken som lyste in genom fönsterluckorna. Skenet var så starkt att bägge damerna trodde att det redan var gryning. Men klockan var faktiskt omkring 03.00 (med andra ord en halvtimme innan landningen vid **"La Radicchia"**, säger Signor Wiechmann). De två damerna steg inte upp ur sängen för att titta ut genom fönstret.

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 32, NO.4, 1987

Han passerade lugnt genom samhället och försvann in i det okända. Han var endast en av många som har dykt upp periodiskt, ofta mitt inne i större städer och sedan försvunnit helt spårlöst.

KÄLLA: THE EIGHTH TOWER,
av John A. Keel.

Översättning:
T. Sören Andersson

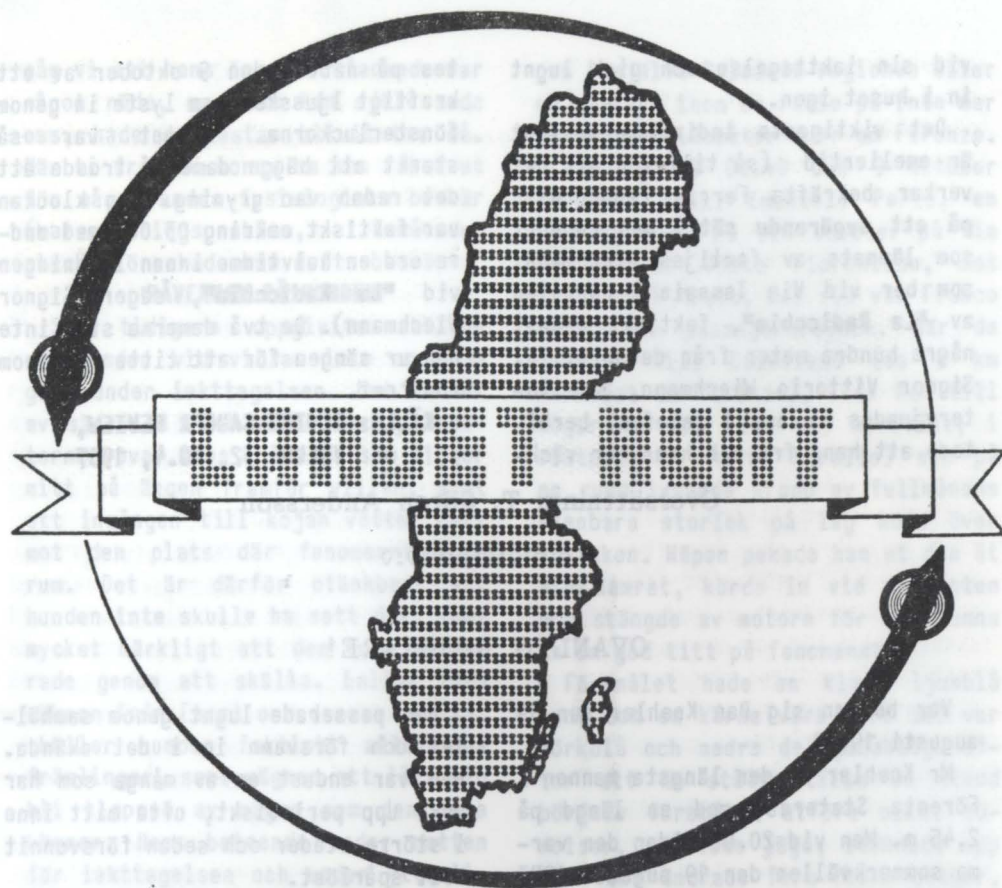
Stöd diabetesforskningen

Hedra den avlidnes minne
genom en gåva till Stiftelsen
Svenska Diabetesförbundets
Forskningsfond.
Vi sänder minnesadress.

SVENSKA DIABETES
FÖRBUNDET

Box 5023, 125 05 ÄLVSJÖ
Tel 08-81 04 90, Pg 90 09 01-0

BORLÄNGEKVINNOR SKRÄMDA AV UFO

1989-03-12

KL 01.00-02.00

MELLAN LUDVIKA OCH BORLÄNGE

Camilla Nylén i Borlänge och hennes två väninnor vågar knappt gå ut längre om kvällarna efter denna omskakande händelse.

Camilla berättar att hon och en väninna, Åsa Karlsson upptäckte ett grönt ljussken som förföljde deras bil, när de vid ett-tvåtiden var på väg hem från en danstillställning i Ludvika.

—Det var ett runt grönt ljussken, säger Camilla. Det var stort och verkade flyga ganska lågt över oss hela vägen.

När Åsa, som körde bilen, bromsade in stannade skenet också. När hon fortsatte började även skenet röra sig. Camilla och Åsa blev allt mer rädda.

—Det var mycket skrämmande, tyckte Camilla. Jag ryser när jag tänker på det.

När de kom fram till Borlänge trodde de att mardrömmen skulle vara över. Men när de stannade i Tjärna ängar för att hämta Camillas son, som befann sig hos Helene Håkansson, så fanns skenet utanför huset. Helene hade väckts av ett underligt dånande ljud. Hon blev lika rädd som de båda andra kvinnorna, när hon såg det kraftiga ljusskenet.

När Åsa parkerade utanför huset där Camilla bor, var även ljusskenet där. När hon kom hem till sig och tittade ut genom fönstret såg hon ljuset där också. Hon drog ner persiennerna, men hon hörde ett dånande ljud, som verkade följa skenet. Detta höll på till klockan halv fyra på morgonen.

—Vi trodde först att det var norrsken, men det ser inte ut på det här viset, berättar Camilla. Det här var runt och mer kompakt.

Camilla säger att ibland tror hon att UFO finns. Nu vet hon inte riktigt vad hon ska tro. Hon undrar även om det finns några andra än hon och hennes väninnor som sett ljusskenet. Ett är då i alla fall säkert, i framtiden drar hon ner persiennerna när mörkret kommer och stannar helst inne.

Det har spekulerats en hel del om denna händelse och vad det skulle vara som de tre kvinnorna såg. Norrsken har varit en av förklaringarna. Det sade ju även Camilla att de hade trott i början. Vem har väl hört ett norrsken som förflyttar sig med ett dånande ljud.

Skulle det vara fler som har sett eller hört något vid denna tid, hoppas vi på U-I att ni hör av er till oss.

FÖREMÅL ÖVER ÄLGHULT I SMÅLAND

1989-05-24

KL 19.30

Vid 19.30-tiden den 24 maj såg Camilla och hennes far ett ovanligt föremål på den småländska himlen.

De befann sig utanför bostaden då de fick se ett ovalt blänkande föremål på himlen.

Enligt Camilla var det inte ett

flygplan de såg. De studerade även det blänkande föremålet i kikare under några minuter. De fick intrycket av att det var tillverkat av något metalliskt material.

Vädret var vid observationstillfället klart, varmt och blåstigt. Föremålet färdades troligen mot öster. Inget ljud gick att uppfatta från det.

LJUSSKIVA ÖVER BLENTARP

1989-06-24

KL 24.00

Några sommargäster i Ågerup utanför Blentarp uppger att de vid 24-tiden på lördagkvällen såg ett lysande föremål på kvällshimlen. Det var något som liknade en skiva eller ett streck, i lysande orange färg. Det syntes ganska länge och steg uppåt. Plötsligt kom det en starkt lysande prick flygande och försvann in i ljusskivan.

Föremålet syntes över en kulle på Romelåsen på ganska långt avstånd. Det stod stilla en stund och flög sedan åt vänster över en äng mot Sövdesjön. Innan det försvann ändrade det form och blev mera runt, enligt uppgift.

UFO I TRAKTEN AV TÄRNABY I BÖRJAN AV JULI 1989

Ett torpedliknande föremål har vid tre olika tillfällen setts passera den trånga dalgången mellan Ryfjället och fjället Jilletje. Det har flugit ganska lågt och avgett ett starkt ljud. Föremålet uppges vara ca en meter långt och har små styrvingar där bak. Det har observerats av sammanlagt fyra personer.

UFO ÖVER EDANE

1989-10-07

På lördagen var Sven Jakobsson i Tovdalen, Edane, med om en otäck upplevelse. När han av en händelse tittade ut genom ett fönster fick han syn på ett konstigt ljussken ovanför trädkropparna vid den gamla grusgropen.

Sven gick ut på gården och då kom det ett konstigt föremål flygande mot honom. Det hördes inget ljud från det och Sven skyndade skräckslagen in i huset.

-Jag blev rädd. Ljuset var så starkt att jag inte kunde titta på det. Jag har aldrig sett maken.

Även på måndag- och tisdagkvällen kunde Sven och några andra vittnen se ett lysande föremål, som rörde sig i olika riktningar över himlen.

KVINNA SÅG UFO ÖVER TRÅNGSTAD

1989-10-24

KL 19.45

Klockan 19.45 på tisdagkvällen hörde Liselott Ijus ett mullrande

Sammanställning: Tommy Gustavsson

oo
oooooooooooooooo

HJÄLP BARN MED CANCER

Hur mycket framgång man än har i livet är det ändå hälsan som betyder mest. Den är en gåva som man kan visa sin tacksamhet för genom att underlätta för dem som är svårt sjuka. För barn med cancer är hälsa och liv en fråga om resurser. Vi borde alla hjälpas åt att skapa dem. Om inte vi friska ställer upp, vem skall då göra det? Köp Barncancerfondens märke du också! Det kostar 20 kronor och säljs bl.a. genom Husmodersföreningarna och scouterna.

GÖSTA
LINDERHOLM

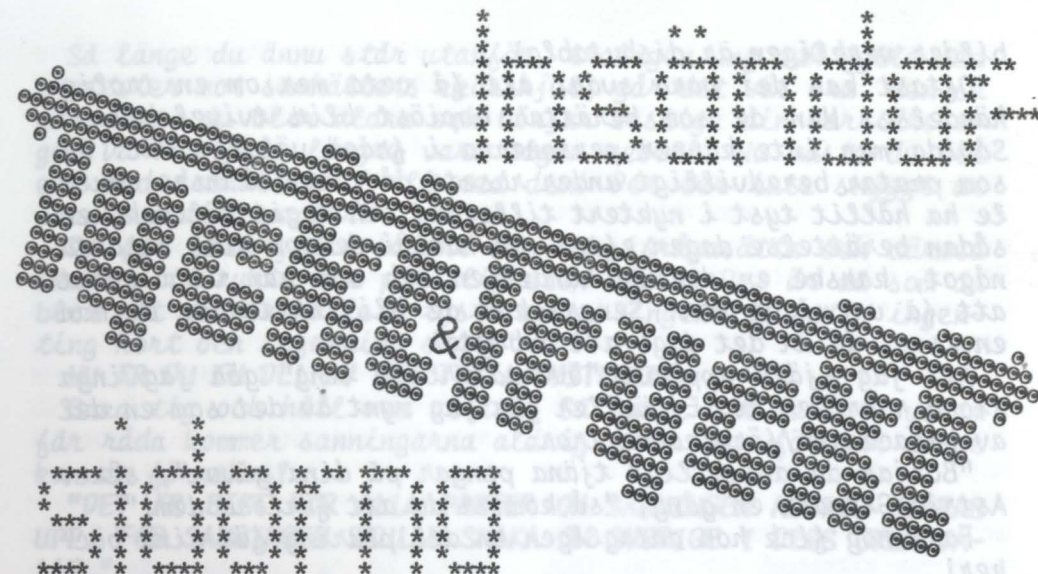
DU KAN OCKSÅ HJÄLPA GENOM ETT BIDRAG
TILL BARNCANCERFONDEN PG 90 20 90-0

ljud. Hon gick ut på gräsmattan och såg ett skarpt rött, lysande föremål över skogen, som ligger 300 meter bort.

-Föremålet delade på sig efter en stund och mullrade ännu mer, fast mycket dovare. De två kloten flög efter varandra och flöt sedan ihop igen och klotet blev plötsligt vitt. Efter en liten stund delade det sig igen och blev rött. Ljuset försvann sedan bakom skogsbrynet, men mullret hördes ytterligare en minut efter att ljuset försvunnit, berättar Liselott.

Den enda som har observerat ljuset verkar vara Liselott, medan flera andra har sagt att de hört det mullrande ljudet.

Detta var ett explock av de observationer som har gjorts sedan senaste Landet Runt. Vi på redaktionen vädjar ännu en gång till er som upplever något som ni tror kan vara ett UFO-fenomen att höra av er till oss!

V. Frölunda, 18 juni -89

Det publiceras visst förutom kontaktfall även en hel del diskussionsartiklar. Den här är tänkt att vara en sådan. Jag har märkt att vi tydligen har sex grader av närbkontakt, med lika många vittnestyper:

Kategori 1: "Öppna skämtare". De som totar ihop en berättelse för nöjes skull. Inte på allvar.

Kategori 2: "Snikna skämtare". De som vill bli tagna på allvar, ofta i syfte att tjäna något på det. Tills bubblan spricker!

Kategori 3: "Hälften skämtare, hälften allvar. Fantaster som diktar ihop en saga och säger att den är sann. Plus penningbegär!

Kategori 4: "Tveksamma vittnen". De som sett "någonting" ovanligt, men inte vet vad (oftast håller de tyst en lång tidsperiod, tills...."

Kategori 5a: "Jordbundna vittnen". De som verkligen sett någonting av icke-jordisk art och vidhåller det.

Kategori 5b: "Andliga vittnen". De som ser tecken av goda eller onda krafter (Guds eller Satans).

Kategori 6: "Övriga vittnen". De som ser vad som helst av icke känt ursprung.

Man lär sig väldigt mycket på hur en vittnesskildring framförs. Dess förhållande till omgivningen och dess syfte. För fotografier är oftast ett tveksamt bevis (som den baltiske dissidenten Jüri Linas "UFO-forskning i Sovjet" vars

bilder **verkligen** är diskutabla).

Oftast kan det vara svårt att få veta mer om en trolig händelse. Men de som berättar kopiöst blir tvivelaktiga. Såvida man inte känner personerna i fråga väldigt väl. De som pratar beredvilligt under rusets påverkan, kanske skulle ha hållit tyst i nyktert tillstånd och tagit tillbaka en sådan berättelse dagen efter. Så har vi de som vill berätta något, kanske en del av händelsen och som kan vara svårt att få ur något mer. Senare kan de bli irriterade om man envisas, då är det dags att avbryta!

Att jag själv upplevt "övernaturliga ting" gör jag inga stora rubriker av. Ej heller gör jag mynt av det som en del av belackarna/förnekarna tror.

"Börjar du avsiktligt tjäna pengar på dina gåvor", skrev Astrid Gilmark en gång, "så kommer du att förlora dem!"

Fast nog fick hon antagligen en del pluring för sina böcker!

"Hur kan du ställa upp på att skriva sådant där onödigt trams? Trams som inte finns och med ditt eget namn. Skriv då hellre samhällsartiklar, politiska eller äventyrliga romaner! Där har du ju möjlighet att tjäna på att skriva. Kanske stora pengar!"

Tjäna pengar, ja! Det finns hyllmeter av litteratur som tjänat in pengar på andras godtrohet. Sensationsförfattare som t.ex. George Adamski. Eller författare som tar till "forntida UFO-gudar" för att det är ett relativt ofarligt ämne, typ von Däniken.

Visst var det spännande läsning. Och om man dessutom har en så liten andlig gudatro...hm! Erich von Däniken hade ju, innan han började med sina forntida UFO-gudar, ju varit åtalad för bedrägeri av annan art.

Eller också hamnar man bland realisationsböckerna, dit Whitley Striebers "Närkontakt" hamnade!

Det är när vi väl påvisar problemets art då det börjar bli för farligt för etablissemangen! För UFOlogin är fortfarande inte helt erkänd. För dem, det nuvarande samhället, **EXISTERAR INGA UTOMJORDISKA FLYGANDE TEFAT!**

En dylik samhällsinstans är FOA. De plockar alltid fram herr Sture Wickerts för att dementera all forskning och därmed diskussion i ämnet. Ett annat namn är samhällsdebattören Sven-Owe Hansson, som också plockas fram ur skäpet för att tysta ned all debatt. Men hans ställning i samhällets system gör väl honom till ett typiskt fall och dess förmodade förklaring.

Så länge du ännu står utanför, troligen ung och fylld med protester mot samhällets ekorrhjul, går det väl bra. Men så går åren, du blir äldre och börjar bestiga din karriärsteg. Du kan inte längre vara någon rebell. Nu måste du bli ett med samhället. "Håll med dem! Det ser inte snyggt ut annars i dina papper!"

Du får inte yttra sådant som kan ifrågasätta och därmed skada ditt rykte som pålitligheten själv! Det är då som du blir ett med samhällets tysta apor. "Ingenting sett, ingenting hört och ingenting sagt!"

NU ÄR DU EN DEL AV DET TYSTA SYSTEMET!

Bara tig och håll med alltså. Så länge ett sådant system får råda kommer sanningarna aldrig fram. Men för hur länge kan de förnekas?

"DET ÄR BÄST FÖR ALLA PARTER OM SANNINGEN ALDRIG KLARAS UPP. FÖR SANNINGEN SKULLE SKAKA OM SVERIGE I DESS GRUNDVALLAR."

Visserligen sade Kalle Lidbom detta när det gällde mordet på Palme. Likheter till det här är större än så.

Vittnen till UFO-kontakter behandlas lika bra, eller illa som de som sett walkie talkie-poliser **innan** Palme mördades. De har sett något annat, allt annat än det de sett. Eller också erkänner man ej dessa personer som tillförlitliga vittnen.

Hur ohygglig sanningen än må vara, så måste den fram. Det är dags att ta ordet ur munnen nu: **"VI HAR ETT PROBLEM!"**

Hälsningar från Anders G. Magnusson

~~~~~

KINESISK UFO-RAPPORT FRÅN 1000-TALET av John Brent Musgrave

NÅGON GÅNG omkring år 1086 skrev den välkände kinesiske vetenskapsmannen och filologen Shen Kua sin berömda essäsamling Meng Chhi Pi Than (Drömdammessäerna). Dessa essäer innehåller en mängd information om astronomi, matematik, geologi och geografi, samt många andra vetenskaper och teknologier. Dessa är grundade på anteckningar som Shen Kua skrev ned under sina officiella resor, vilka förde honom till många

olika platser i Kina. **ESSÄERNA** innehåller referenser till märkliga lysande fenomen som observerats i flera år i närheten av staden Yangchou (Yang-chou ligger i den nuvarande provinsen Kiangsu, nordost om Shanghai). Från 7:e till 11:e århundradet var detta en av Kinas rikaste handelsstäder, samt utgjorde knutpunkt för transport på Yangtze-floden till Stora Kanalen. Följande redogörelse är baserad på en över-

sättning av dr Lawrence Lau.

I mitten av året Chia-you sågs en mycket stor 'pärla' i Yang-chou. Den sågs ofta på dagen. I början syntes den i träskmarkerna i Lien Ch'ang 'län'. Senare sågs den vid Pi Shie-sjön. Och ännu senare, i tio år eller mer, sågs den vid Shin Kai-sjön. Den sågs ofta av förbipasserande lika väl som Ortsbefolkningen.

"Min väns studierum låg på stranden till Shin Kai-sjön. En natt såg han plötsligt 'pärlan' nära inpå sig. Först öppnade den sin kammare en aning och ljus kom ut som om en vågrät guldtråd lades ut. Snart öppnade den plötsligt sitt skal. Dess storlek var som ett halvt, runt bankettbord och det vita skenet från den var som silver. 'Pärlan' var lika stor som en knytnäve. Ljuset var så starkt att man inte kunde titta på det direkt. Inom tio eller flera li lystes alla träd och buskar upp som om solen höll på att gå upp. Från håll kunde man endast se him-

len, röd som om den var upplyst av en häftig brand. Plötsligt flög 'pärlan' iväg och försvann i fjärran. Flytande bland vågorna i sjön var den klart bländande som solen.

"I forna tider hade vi den klara månens pärla. Men denna pärla liknade inte månen. Den brann klart med flammor, påminnande om ljuset från solen.

"Po Chü-I författade en gång ett **KVÄDE ÖVER DEN KLARA PÄRLAN**. Po I, som ofta såg pärlan, var invånare i Kao Yao. Den har inte syntts till under de senaste åren; vart den har tagit vägen är ej känt. Staden Fan Liang låg vid platsen där pärlan passerade fram och åter. Resenärer som passerade förbi där förtöjde alltid sina båtar och väntade flera nätter i hopp om att få se den dyka upp och döpte paviljongen till **Van Chu** (Spelande Pärla eller Pärlands Uppskattning)."

**KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOLUME 28, NO.1 1982.**

Översättning: T. Sören Andersson

Osynliga barriärer

av J. M. Buehring

Den osynliga barriären är en av de mer nyttiga anordningar som åtminstone några av våra besökare använder sig av, vilka de nu är. Detta är den okända skyddsskärm som används för att hålla oönskade individer på säkert avstånd. De kan också uppstå utan att något UFO är i sikte och på de mest osannolika platser.

Nedan presenteras en katalog omfattande arton sådana rapporter, vilka alla innehåller referenser

till en osynlig "barriär", "mur" eller ett "kraftfält". Rapporterna är daterade 1935 - 1980 och är av varierande trovärdighet.

1. COUNTY MAYO, IRLAND (1935)

En flicka fann sig fångad i ett skogbevuxet område på toppen av en kulle. När hon försökte lämna platsen åt ena hållet, upptäckte hon att hon gick åt motsatta hållet. Hon försökte sedan gå tillbaka samma väg som hon kommit dit och stötte då på

en "osynlig vägg" som spärrade vägen och som var så "solid att hon kunde känna på den med händerna och följa den runt". Senare på kvällen passerade en grupp personer som var ute och letade efter flickan på ett avstånd från henne av inte mer än 20 m, men kunde varken se henne eller höra hennes rop på hjälp, trots att hon kunde se och höra dem. Efter ett slag upptäckte hon att barriären inte längre fanns kvar och kunde ta sig hem.

2. OXFORD, ENGLAND (ca 1947).

En RAF-sergeant åkte motorcykel i terrängen i Newnham Park då han plötsligt verkade "köra rakt in i en tegelvägg och kastades våldsamt över styrstången och slog i marken." Ingenting kunde ses som kunde förklara olyckan.

3. WESTMINSTER, MASSACHUSETTS, U.S.A. (1949).

Betty Aho, 12 år (senare känd som det välkända kidnappningsoffret Betty Andreasson), stötte på en liten varelse som kom ut ur ett hål i marken när hon var ute och lekte i skogen. I tron att det var ett djur kastade hon några stenar mot den. Stenarna "träffade något mitt i luften och ramlade bara rakt ned!...de ramlar ned ungefär en armlängd från personen. Jag kastar dem och de stannar upp, och de faller rakt ned" som om de träffade en mur "men det hörs inget ljud." Varelsen var ca tre fot lång, hade grå hy, stora mörka ögon, ett tårdropformat ansikte och knappar på bröstet. När varelsen tryckte på en av dessa knappar kom en liten ljuskula ut ur ett hål i bröstet. Denna kula satte sig fast i pannan på Betty, vilket fick henne att känna sig sömning och

långsamt ramla bakåt och höra röster inuti huvudet.

4. NORRA DEVON, ENGLAND (ca 1/2 timme före gryningen en dag i maj 1957).

Mr "J.P." hade kört in sin lastbil på den oanvända landningsbanan på Winkleighs flygfält för att ta sig en kopp kaffe. Där observerade han ett stort föremål, glödande fluorescerande blått, format som en ubåt med två fenor i aktern. Han beslutade sig för att ta en närmare titt, men kunde inte komma närmare än ca 90 (eller 200?) meter. Mr "P" beskrev sin upplevelse som att "gå rakt in i en kudde...(barriären) verkade helt omgiva föremålet, och när han försökte gå mot det var det som att gå in i en osynlig luftkudde som stod emot hans rörelser. Man kunde helt enkelt luta sig mot den." Föremålet lyfte rakt uppåt, utan minsta ljud och efterlämnade en svag svart cirkel ca 50 fot (15 m) i diameter. Efter händelsen lade vittnet märke till att hans armbandsur gick efter med 20 minuter.

5. RYBINSK, SSSR (Sommaren 1961).

Ett stort skivformat föremålet, tillsammans med flera små skivor, dök upp och svävade på en uppskattad höjd av 20.000 meter över en kulle på vilken det fanns en ny luftvärnsanläggning. En order gavs att öppna eld och en raketsalva avlossades. Alla dessa exploderade samtidigt och utan verkan ca 2 km innan de nådde fram till sitt mål. Flera raketer avlossades med samma resultat. De mindre tefaten utförde en störtdykning och orsakade ett strömavbrott.

6. SÖDRA DELEN AV MELLERSTA MISSOURI, U.S.A. (kl 07.00 den 14 februari 1967).

En lantbrukare såg en av sina kor titta på någonting på en närbelägen åker. Han tittade bort mot öster från sin lada och såg ett föremål som liknade en omkullvält soppskål. Föremålet var 12-15 m i diameter, 6 m högt, grågrönt till färgen och vilade på en 75 cm hög cylinder. Starka ljus som oupphörligen växlade färg blinkade runt kanten. Ett flertal små föremål eller varelser kunde ses röra sig runt under det. När han närmat sig till ett avstånd av mindre än 9 m, kastade han en sten mot föremålet. Stenen träffade något osynligt 4,5 m från sitt mål och föll till marken. Han kastade en annan sten mot den övre delen av föremålet, men denna "studsade mot det osynliga fältet och singlar iväg utan minsta ljud." Han gick fram till den plats där den första stenen hade träffat och kom inte längre. Det fanns "bara ett tryck" som stoppade honom. Föremålet lyfte ljudlöst och snabbt, men lämnade inga avtryck efter sig i den leriga marken.

7. ITAPERUNA, RIO DE JANEIRO, BRASIL (kl 20.00 den 7 februari 1969).

Sr Nelson Leite och Sr Manoel C. Leite såg "ett ljusklot, tillplattat på undersidan, sväva ca tre meter ovanför marken." Då de gick fram för att närmare granska föremålet stoppades de ca 100 m från föremålet "som av en 'osynlig mur'." Föremålet ökade sin ljusstyrka och sköt iväg rakt uppåt. Bägge vittnena märkte att de svettades ymnigt. Svedd jord upptäcktes på den plats över vilken föremålet hade svävat. (Se även fall nr.10).

8. AWANUI, NYA ZEELAND (kl 01.00 den 22 februari 1969).

Nathan Brown, en maori, promenerade hem från en bar då han lade märke till ett ljus bakom en buske vid sidan av vägen. Bakom busken, insvepta i ett lysande dis, fann han tre varelser, av vilka två var "män" som satt med fötterna i ett dike med ryggen mot honom. Den tredje i sällskapet var en blek ung kvinna med vitt hår, iklädd en vit ärmlös klänning, som låg tvärs över diket som om hon vilade på ett osynligt bord. När han gick fram mellan männen för att se efter vad det var för fel på kvinnan, möttes han av en osynlig kraft som han liknade vid "en stång tvärs över magen". Han försökte åter och åter att komma fram, men lyckades inte då han varje gång stötte på samma barriär. Samma "suddiga mur" omgav också männen, vilket han upptäckte då han försökte ta tag i en av dem. Han kunde inte komma närmare med handen än en fot från varelsens kropp. I detta läge blev han rädd, gick tillbaka till vägen, utförde en obscen skyddsritual och sprang iväg. Underliga märken hittades på platsen dagen därpå. Brown kände sig ovanligt trött under tre veckor efter sitt möte.

9. ITAJUBA, MINAS GERAIS, BRASIL (maj 1969)

Sr Clixto Borges de Mouros körde på en landsväg en natt, då han någonstans mellan Pouso Alegre och Maria Fê körde på "en osynlig mur". Bilen stod stilla medan dess hjul snurrade och strålkastarna slocknade. Vittnet såg ovanför sitt huvud "ett föremål från vilket ett bländande ljussken utsändes". När föremålet avlägsnade sig tändes åter bilens strålkastare. Föremålet passerade därefter över en närliggande

stad och orsakade strömvabrott.

10. ITAPERUNA, RIO DE JANEIRO, BRASIL (maj 1971)

Sr Nelson Vieira Leite, en lantbrukare och affärsman, observerade ett grönaktigt föremål "liknande en uppochnedvänd sopptallrik" som sänkte sig ned mot en äng. När han undersökte saken upptäckte Sr Leite till sin förvåning, ca 10 m från föremålet, att han inte längre kom någon vart och faktiskt inte hade gjort det under flera minuter. Han hade "på något sätt förlorat all känsla av tid" och kände sig "halvt förlamad". Hur han än försökte kunde han inte få sina ben att röra sig framåt. Han var inte paralyserad, ty han var i stånd att slå omkring sig med armarna och vända kroppen runt för att titta åt det håll han kommit ifrån. Bakom honom rusade plötsligt hans brorson Manoel Carlos fram. Manoel hade inte samma tur att han hade promenerat när han stötte på barriären, vilket resulterade i att han låg medvetslös i flera timmar efteråt. "Sopptallriken" lyfte några minuter senare och lämnade efter sig svett gräs på den plats över vilken den hade svävat.

(Se även fall 7).

11. DULUTH, MINNESOTA, U.S.A. (kl 23.15, den 7 oktober 1973).

Mrs Wallace L. hade "en känsla av att någonting var på gång ute". Hon hörde sedan ljud som från fotsteg på sin träveranda och ett ljud vid nätdörren. När hon gått ut fick hon syn på ett föremål som liknade ett diffust silverfärgat moln som svävade över ett träd på bakgården. Det utsände en skarp stråle av vitt ljus genom vardagsrumsfönstret på en grannes hus (där låg man och sov vid

tidpunkten i fråga). En gatlykta i närheten blinkade och grannskapets hundar skällde och ylade. Efter femton minuter upplöstes molnet och avslöjade en kupolförsedd skiva med en rödglödande botten och vad som verkade vara ca tio landningsstöttor som hängde ned runt kanten. Vittnet kände på sig att föremålet "visste vad hon tänkte". När hon undrade vad den gröna tingest hon skymtade på toppen av föremålet var för något, tiltade det en aning mot henne och visade att tingesten var en glödande armliknande "antenn". Mrs L. beslutade sig för att närma sig objektet. När hon befann sig omkring 6 m från det träd över vilket det svävade, kände hon det som om hon "gick rakt in i en mur och inte kunde se något annat än silver. I och med att hon drog sig bakåt återkom hennes syn, men när hon gick framåt igen hände samma sak." Efter en stund lyfte föremålet rakt uppåt och lämnade ett hål efter sig i molntäcket. Dagen därpå mindes Mrs L. inget av den föregående nattens händelser förrän hon påmindes av ett av de tre andra vittnena.

12. OKÄND MEDELHAVSÖ (1975).

Ett UFO dök upp över en av NATO:s robotbaser och en order gavs att förrinta det. Fyra robotar avfyrades och alla exploderade innan de nådde fram till sitt mål. Föremålet slog tydligen sedan ut hela basens elektriska robotsystem. Resterna av robotarna befanns vara täckta av en massa hål.

13. DURHAM, ENGLAND (Mot slutet av 1975).

Mrs Dilys Cant stötte på en osynlig barriär när hon upprepade gånger försökte och misslyckades att parke-

ra sin bil i en ledig lucka. Hon sa-
de att det verkade som om hon backa-
de mot en trottoarkant, trots att
inget syntes som kunde förklara svå-
righeten i att köra in i parkerings-
fickan. Två andra bilister försökte
köra och sedan knuffa in sina bilar
i samma ficka, men misslyckades båda
två. Mrs Cants dotter uppgavs ha
"blivit hindrad att gå in i fickan
av ett osynligt kraftfält."

**14. SERRA DO MOURO, NOVO TRENTO,
BRUSQUE, SANTA CATARINA, BRASILIEN**
(Kl 19.00, den 3 september 1976).

En lantarbetare, Joao Romeu Klein,
återvände hem från ett besök hos en
vän då han fick se ett skivformat
föremål närma sig. Det intog ett lä-
ge ovanför vägen framför honom och
utsände från mitten av undersidan
ett intensivt rött sken inuti vilket
tre små varelser, ca 1 m långa,
svävade ned mot marken. Föremålet
avlägsnade sig och sagda varelser
ställde sig i rad tvärs över vägen
och hindrade honom från att promene-
ra vidare. Vittnet drog sin stora
kniv "och kastade den rakt emot dem,
men kniven verkade träffa ett osyn-
ligt hinder och studsade åt sidan."
En av varelserna reagerade med att
rikta en "stång" mot Klein, vilken
utsände en blåvit ljusstråle. Strå-
len träffade vittnet i vänstra lä-
ret och orsakade medvetlöshet. Hans
vänstra ben var stelt i flera dagar
efteråt.

**15. WINCHESTER BYPASS, HAMPSHIRE,
ENGLAND** (Kl 21.00, den 14 november
1976).

Joyce Bowles och Edwin Pratt upp-
täckte ett orangefärgat ljus på him-
len när de körde på landsvägen. När
de svängt in på en annan väg började
deras fordon "skälva och skaka som

om det höll på att ramla sönder."
Bilen svängde av vägen diagonalt och
stannade vid gräskanten. Vittnena
observerade ett orangefärgat, ci-
garrformat föremål ca 4-5 m långt,
som svävade ca en fot över marken på
strålar av dimma. Det fanns ett fön-
ster längst upp till vänster på fö-
remålet, genom vilket de kunde se
tre "huvuden". En varelse kom ut ur
föremålet, tydligen genom att prome-
nera rakt genom sidan på det. Han
var ca 1,80 m lång med långt blont
hår och skägg, samt var iklädd en
silverglänsande dräkt. Han tittade
in i bilen och uppgavs ha skära
ögon. Han rörde sig mot den bakre
delen av bilen och syntes sedan inte
mer. När vittnena vände sig om för
att titta på föremålet igen var det-
ta borta. De startade bilen och för-
sökte köra framåt, men det "var som
om de stod med bilen mot en osynlig
mur". Hjulen snurrade och motorn
stannade. De försökte igen och kunde
nu lämna platsen utan svårighet.

**16. FORT ST. JAMES, BRITISH COLUM-
BIA, KANADA** (Den 3 november 1977).

Två tonåringar (av vilka den ena
haft flera UFO-upplevelser) såg ett
halvklot av ljus som svävade bakom
några träd. De försökte komma närm-
re men "en kraft eller någonting
stoppade dem." Stora blå gnistor
sköt ut ur föremålet när vittnena
sprang tillbaka till sin lastbil.
Ljuset följde efter och "lekte" med
dem i mer än en timme.

17. BORISOGLEBSK, SSSR. (Efter
midnatt den 16 juni 1978).

V. G. Paltsev stod och liftade då
han såg ett lysande föremål på ett
fält och gick mot det. Det hade en
genomskinlig kupol på toppen, inuti
vilken tre varelser med äggformade

huvuden och långa fingrar kunde ses
arbeta vid en kontrollpanel. När han
kom fram till en plats ca 25 m från
föremålet "stoppades han av ett
osynligt kraftfält och förlorade
medvetandet." När han återfick san-
sen låg hans portfölj vid sidan av
honom, men den såg nu "gammal och
sliten ut". "Kraftfältet" var nu
borta och han började gå mot föremå-
let igen. Denna gång slogs han om-
kull av en vindstöt och det började
glöda och lyfta. Hans klocka hade
stannat, men han fick veta av en
passerande motorcyklist, som plocka-
de upp honom, att det nu var 45 mi-
nuter senare. En tidsperiod som han
inte hade något minne av. Under hyp-
nos rapporterade han att han letts
ombord på farkosten av dess besätt-
ning. De lade hans portfölj i ett
slags anordning. När den togs fram
igen befann den sig i sitt nuvarande
förfallna tillstånd.

18. MOSKVA, SSSR (Den 15 juni
1980).

Överstelöjtnant Oleg Karyakin ob-
serverade ett föremål som liknade en
uppochnedvänd skål på toppen av en
mindre tallrik, vilket svävade ca 30
m från hans hus. Det utsände en ly-
sande skär rök och brummade. Han
försökte närma sig "men hindrades
abrupt av vad som verkade vara en
fullständigt osynlig och oöverstig-
lig barriär". UFOt utsände sedan
flera blågröna blixtar och avlägsna-
de sig. Flera andra personer som bor
i närheten bevitnade tydligen också
händelsen, däribland en man som bor
ovanför gatunivån. Denne påstod att
han kunde se en pilot i tefatet ge-
nom den glasklara kupolen på toppen.

ANMÄRKNINGAR OCH REFERENSER

1. John Michell & Robert J. M.

Rickard. **PHENOMENA**. New York: Pan-
theon Books, 1977, p. 95. Detta att
försöka gå åt ett håll och sedan
märka att man går åt motsatta hål-
let kan tyda på psykisk kontroll.

2. Gordon Creighton, **ITAPERUNA
AGAIN**. FSR Vol. 18, No. 2 (March-
April 1972), p. 15.

3. Raymond E. Fowler. **THE ANDREAS-
SON AFFAIR, PHASE TWO**. Englewood
Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, Inc.,
1982, pp. 80-91, 255. Osynliga bar-
riärer verkar inte alstra några hör-
bara ljudvågor när de träffas.

4. Richard Farrow, "Landing on
Winkleigh Airfield" (Reader's Re-
ports). **FSR CASE HISTORIES, SUPPLE-
MENT 8** (December 1971), p. 16. Se
även FSR Vol. 18, No. 3 (May-June
1972), p. iii.

Ron Toft, "The Alleged Landing at
Winkleigh" (Reader's Reports). **FSR
CASE HISTORIES, SUPPLEMENT 13** (Feb-
ruary 1973), p. 16.

5. Gordon Creighton, **AMAZING NEWS
FROM RUSSIA**. FSR Vol. 8, No.6 (No-
vember-December 1962), p. 28. En re-
dogörelse för denna händelse publi-
cerades också i Vol. 18, No.2, på
sid. 14. Det är naturligtvis osäkert
om en osynlig stråle kan vara ansva-
rig för något som detta (och fall
nr. 12), i stället för en "barriär".

6. Ted Phillips, UFO Events in
Missouri 1957-1971. **FSR CASE HISTO-
RIES, SUPPLEMENT 8** (December 1971),
pp. 10-11. Ej heller här hördes nå-
got ljud när stenen träffade barriä-
ren.

7. Walter Bühler, Brazilian Cases
in 1968 and 1969 - 4. **FSR CASE HIS-
TORIES, SUPPLEMENT 5** (June 1971), p.
10.

8. Anthony J. Brunt, Two "Creatu-
re" Reports from New Zealand. **FSR**

Vol. 15, No. 4 (July-August 1969), pp. 29-30.

9. Walter Bühler, Brazilian Cases in 1968 and 1969 -6. **FSR CASE HISTORIES, SUPPLEMENT 7** (October 1971), p. 15.

10. Gordon Creighton, **ITAPERUNA AGAIN**, **FSR** Vol. 18, No. 2 (March-April 1972), p. 13.

11. **CLOUD HIDES UFO**. A.P.R.O. Bulletin, Vol. 22, No. 3 (November-December 1973), p. 1, 4.

12. Gordon Creighton (övers.), **LIFE IN THE COSMOS**. **FSR** Vol. 25, No. 1 (January-February 1979), p. 26.

13. Mitchell & Rickard, p. 95.

14. Walter Bühler, **EXTRATERRESTRIAL DWARVES ATTACK FARM WORKER**, **FSR** Vol. 28, No. 1 (August 1982), pp. 5-8.

15. Leslie Harris, **UFO & SILVER-SUITED ENTITY SEEN NEAR WINCHESTER**. **FSR** Vol. 22, No. 5 (February 1977), pp. 3-6. Det hade regnat en hel del omkring denna tid och det är möjligt att bilen fastnat i leran.

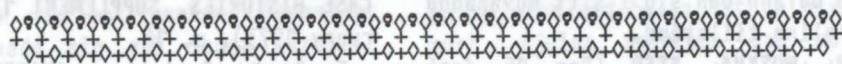
16. W. K. Allan, **THE FORT ST. JAMES SIGHTINGS**, **FSR** Vol. 24, No. 3 (November 1978), p. 11. Denna rapport specificerar inte kraftens natur. En telepatisk kraft kan åsyftas.

17. **THE ABDUCTED VET AND THE FRAYED BRIEFCASE**. Fortean Times 33 (Autumn 1980), p. 30.

18. Gordon Creighton, **DR. FELIX ZIGEL' AND THE DEVELOPMENT OF UFOLOGY IN RUSSIA: PART II**. **FSR** Vol. 27, No. 4 (January 1982), pp. 15-16.

KÄLLA: FSR VOL.29, NO.5, 1984.

Översättning: T. Sören Andersson

EN HÄNDELSE SOMMAREN 1965

Fyra unga flickor i början av sina tonår var Sara Bäckström, då 13 år, Ulrika Eriksson, 15 år, Stella Hansson, 14 år och Elin Lundin, 13 år. Bästa väninnor och skolkamrater i Munkedal. De hade på kvällen beslutat lägga sig tidigt för att orka upp på morgonen dagen därpå.

Inte långt från Hästekullen (177 meter över havet) finns en areal där blåbären förekommer i mängd. Därav det tidiga sänggåendet.

Under natten kom dock ett envist hällregn. Detta hade emellertid upphört och molnen hade börjat spricka upp då flickorna samlades med sina cyklar.

Det var fuktigt och vått. Bra di-

sigt, men det skulle klarna upp under dagen.

De fann också sitt blåbärsställe i skogen, och här hängde diset envist kvar. Allt var ordentligt blött och det i ett otal pölar av vatten.

Skogens invånare, fåglar och däggdjur tycktes redan vara ordentligt vakna. Det rörde sig i buskarna runtomkring.

Ulrika, som var äldst, kände både ett visst ansvar för de andra och än mer en känsla av att de var iakttagna.

-Det måste väl vara fåglarna och djuren...och mina nerver..., tänkte hon.

Så intalade hon sig att inget var

onormalt. Men Ulrika var inte ensam om känslan. De andra klädde det i ord.

-Har inte du en känsla av att någon iakttar oss? viskade en orolig Stella till henne.

-Våra nerver kanske, viskade Ulrika till svar och flinade fånigt, men sinnena tycktes säga någonting annat.

-Har ni märkt hur tyst det har blivit? viskade Elin i sin tur. Lika nervös var hon. -Och vad är det för ett stort djur som har så stor nyfikenhet på oss?

-Känns konstigt, viskade Sara. -Och varför viskar vi?

Ja, allt var tyst. Det fanns ingen fågelsång, än mindre andra ljud. Bara buskar som dolde någonting större landdjur som iakttog dem.

Någon, eller något hade vänt bort intresset från blåbärslockningen och tycktes närma sig.

De såg skymten av..."något som liknade ett barn i grön overall. Det var allt de hann se då Stella inte kunde hålla tillbaka en ordentlig nysattack, och detta tycktes skrämma iväg 'barnet'. Ulrika kände både ilska och rädsla. Ilska över att Stella skrämt iväg "pojken" och rädsla för att "pojken" blivit vettskrämd.

-Han kanske gått vilse, muttrade Ulrika. Se vad du ställt till med... Sedan rusade hon iväg, följd av Stella som ville ställa allt till rätta med att hjälpa till.

-Ni andra stannar kvar..!

Men det var lite si och så med att efterlyda Ulrikas uppmaning. De sprang iväg, bort mot en skogbevuxen ravin som "pojken" hade försvunnit mot. Ravinen vette ned mot ett vattendrag, som i sin tur kom från en

sjö.

De fick åter syn på "pojken" just invid sjön, där dimman ännu hängde kvar. Han tycktes försvinna in i den.

Han hade förflyttat sig otroligt snabbt dit. Flickorna kunde det inte och trillade omkull ett flertal gånger. Det går en liten grusväg och en liten bro över ån. De hade smutsat ner sig ordentligt och tänkte fortsätta dra vägen.

De stannade dock tvärt inför ett stigande, tyst och dovt ljud. Det ökade allt mer och mer i styrka. Något stort kom upp ur vattnet.

Det liknade ett blankt, metalliskt roder. Ett ordentligt stort roder som man håller i och sitter monterad på en roddbåt.

Fast det hade mycket mjukare linjer och var större och grövre. Dessutom var det vågrätt ställt och inte lodrätt. Som längst kunde det vara kanske sju meter, med själva rodret hängande under. Bredden var kanske ca en meter. Föremålet var också försett med blinkande, färgade lampor.

Det syntes tydligt genom den stormvind den skapat. Dimman slets sönder och vinden piskade upp både vattenytan och allt annat runtomkring. Flickorna slängdes omkull. Nu på grund av blåsten från "det där".

-Var tog pojken vägen? undrade Sara. Hon skrek ut orden.

-Iroligen in i det där, ropade Elin till svar och pekade på "rodret".

Det förde nu ett ännu värre oljud än tidigare och dränkte all konversation.

"Det där" gungade kraftigt till och for tvärt uppåt "som en ultra-

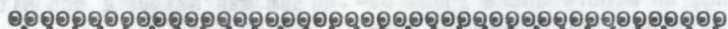
ätit sig på blåbären. De fyra flic-
korna kom att må illa och fick feber
på köpet.

Ingen av dem vågade berätta om sitt möte, kanske den troligare orsaken till deras följd av deras märkliga äventyr. Och det skulle dröja åtskilliga år efteråt innan de åter fick smak på blåbär.

De delade hemligheten med sina blivande män, vilka ansåg det vara bäst om deras äventyr förblev hemligt.

Men Elin läckte ut informationen till mig, mot löftet jag gav att deras nuvarande efternamn inte skulle lämnas ut.

Anders G. Magnusson 27

Två nya UFO-böcker har kommit ut nyligen. Båda är utgivna från Zindermanns förlag.

Den första jag plöjde igenom var Sune Hjort och Ante Jonssons bok **Fantastiska resor med UFO**. Denna bok är väl knappast något att rekommendera till någon som inte är insatt i UFO-problemet. Även för många UFO-forskare tror jag att den är en stark krydda. Nog var den fantastisk alltid. Sanningshalten i den får var och en bedöma som läser den.

Den andra nya boken var med Boris Jungkvist och det var den 4:e utgivna av honom. Det var en mycket bra bok. Alla böcker med Jungkvist har varit bra. Där har Gösta Rehn fått en värdig efterträdare. Boris och de andra medlemmarna lägger ned en väldig massa jobb på sin UFO-forskning. Till myndigheternas förtret skulle jag vilja säga. Men å andra sidan sett, så tror jag att största flertalet av jordens befolkning ännu ej är redo att mottaga sanningen om UFO!

Lennart Carlsson

A collage of UFO-themed items. At the top is a white t-shirt with a small logo. Below it are several 'UFO INFORMATION' posters, some featuring a stylized alien face. To the left is a poster with the text 'NARKONTAKT PA ETNA!'. At the bottom left is a large poster of a white alien figure. At the bottom right is a poster with the text 'UFO - on hand'. The background is dark with a checkered flag and a rocket.

UFO AKTUELLT
BOX 175
733 00 SALA

FINNS ATT BESTÄLLA

Klisterdekal	5 kr
Provexemplar UFO-Information	10 kr
Fyrfärgsposter (se baksida nr 3-4 86)	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer (1969-1979)	35 kr
T-shirt (vit med rött emblem)	
Ange storlek S, M, L, XL	65 kr
Äldre årgång UI - pris beroende på årgång	
Rapportformulär (gratis) Ange antal	

Rekvirera genom att skriva in belopp och artikel på postgiro 483 6425-1

Glöm ej namn och adress!

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping